

Solární soustavy pro bytové domy

144

profi
&hobby

TOMÁŠ MATUŠKA

**Prvky solárních soustav
Integrace do bytových domů
Ekonomika**

 GRADA®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Solární soustavy

pro bytové domy

TOMÁŠ MATUŠKA

Ing. Tomáš Matuška, Ph.D.

Solární soustavy pro bytové domy

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 4165. publikaci

Odpovědná redaktorka Jitka Hrubá
Recenze Petr Kramoliš
Sazba Květa Chudomelková
Fotografie na obálce archiv autora
Počet stran 136
První vydání, Praha 2010
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.,

© Grada Publishing, a.s., 2010
Cover Design © Grada Publishing, a.s., 2010

*Názvy produktů, firem apod. použité v knize mohou být ochrannými známkami
nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.*

ISBN 978-80-247-3503-0 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-7476-3 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2012

Obsah

Předmluva	7
Sluneční energie pro bytové domy	8
1.1 Spotřeba tepla v bytových domech	8
1.2 Proč instalovat solární soustavy v bytových domech?.....	9
1.3 Bariéry rozvoje.....	12
1.4 Solární teplo v Evropě.....	15
Solární tepelné soustavy	21
2.1 Typy solárních soustav	21
2.2 Charakteristické parametry solárních soustav	24
2.3 Solární příprava teplé vody	28
2.4 Solární vytápění	37
Prvky solárních soustav, navrhování a instalace	43
3.1 Solární kolektory	43
3.2 Solární zásobníky	57
3.3 Hydraulika kolektorového okruhu	63
3.4 Teplonosná kapalina.....	66
3.5 Potrubí	66
3.6 Tepelná izolace	67
3.7 Oběhová čerpadla.....	69
3.8 Výměníky tepla	69
3.9 Pojistný ventil.....	71
3.10 Expanzní nádoba	72
3.11 Odvzdušnění	74
3.12 Regulace	75
3.13 Provozní údržba.....	78

Integrace solárních kolektorů do bytových domů	79
4.1 Orientace solárních kolektorů	79
4.2 Stínění solárních kolektorů.....	80
4.3 Instalace solárních kolektorů na budovy.....	83
4.4 Konstrukční integrace do obálky budovy.....	91
Energetické přínosy	95
5.1 Zjednodušené výpočty energetických přínosů	95
5.2 Počítačové simulace solárních soustav.....	99
5.3 Provozní měření zisků.....	104
5.4 Energetické přínosy solárních soustav v bytových domech.....	111
Ekonomika solárních soustav.....	113
6.1 Investiční náklady.....	113
6.2 Dotační podpora.....	117
6.3 Provozní náklady	118
6.4 Cena energie a její předpokládaný růst	119
6.5 Časová hodnota investice.....	120
6.6 Ekonomické externality.....	121
6.7 Návratnost vložených investic	121
6.8 Cena solárního tepla	123
6.9 Ekonomické smluvní nástroje	126
Literatura	132
Rejstřík	135

Předmluva

Využití sluneční energie má v České republice relativně dlouhou tradici sahající k přelomu 70. a 80. let. Od 90. let objem domácího trhu se solárními kolektory každoročně roste, v posledních letech o 30 až 40 % ročně. Narozdíl od instalací relativně populárních solárních tepelných soustav v rodinných domech, jsou solární zařízení pro zásobování teplem v bytových domech zatím rozšířená ve velmi omezeném rozsahu. Zatímco solární soustavy pro bytové domy jsou v Evropě stále více zaváděnou technologií, v České republice byla do začátku roku 2010 realizována pouze zhruba desítky instalací. Hlavním důvodem je nepochybně dosavadní absence jak politické, tak finanční podpory instalací v segmentu bytových domů. V souvislosti s celoevropským trendem směrem k energeticky neutrálním budovám se však domnívám, že stojíme na prahu rozvoje právě i solárních soustav v bytových domech. Oproti rodinným domům jde o energeticky účinnější, ekonomicky i ekologicky výhodnější technologii, která může nabídnout významné snížení energetické náročnosti vytápění budov a stát se nedílnou součástí stavební praxe.

Tato kniha uvádí do problematiky navrhování, projektování a realizace solárních soustav pro bytové domy. Může být nápomocná jak investorům, tak projektantům, ačkoli na omezeném formátu nemůže podrobně postihnout všechny aspekty.

Poděkování patří všem, kteří se na této knize nepřímo podíleli, ať už předáním vlastních zkušeností ve vzájemné diskuzi nebo i zpochybněním mých někdy až příliš akademických náhledů na solární instalace pro bytové domy. Děkuji také všem, kteří poskytli fotografickou dokumentaci z realizovaných staveb.

V Praze v srpnu 2010

Tomáš Matuska

1 Sluneční energie pro bytové domy

1.1 Spotřeba tepla v bytových domech

Na základě informací o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001 [17] je v České republice cca 195 270 bytových domů se 2 160 730 byty trvale obydlenými průměrně 2,5 osobami. Zhruba 34 % z nich je postaveno panelovou technologií.

Přibližně 38 % bytových domů je napojeno na dálkové vytápění, 6 % na blokové kotelny a 17 % bytových domů má vlastní kotelnu převážně na zemní plyn (11 %). Celých 39 % bytových domů nemá dálkové nebo ústřední vytápění [17].

Podle zjištění průzkumu ENERGO 2004 [24], provedeném na referenčním vzorku domácností (rodinné a bytové domy dohromady), se spotřeba tepla pro vytápění bytů pohybuje na úrovni 59,4 GJ/byt (při průměrné vytápěné ploše bytu 74 m²) a spotřeba tepla na přípravu teplé vody 8,4 GJ/byt (při průměrném počtu 2,8 osob na byt). Aplikací výše uvedených charakteristických údajů na bytové domy je možné přibližně odhadnout spotřebu tepla v bytových domech na vytápění 63 PJ a na přípravu teplé vody 16 PJ. Za předpokladu roční spotřeby tepla v ČR na úrovni 380 PJ [5] se zásobování bytových domů teplem podílí na celkové bilanci cca 21 % (veškeré domácnosti celkem cca 44 %). Příprava teplé vody a vytápění tedy tvoří významnou část spotřeby energie v budovách. V případě zavádění úspor v bytových domech je využití sluneční energie pro přípravu teplé vody a vytápění logickým krokem po:

- omezení tepelných ztrát prostupem – zateplení budov, výměna oken;
- omezení tepelných ztrát větráním – využití mechanického větrání se zpětným získáváním tepla;
- využití pasivních solárních zisků – zasklení lodžii;
- rekonstrukci otopné soustavy – instalace termoregulačních ventilů, hydraulické vyvážení rozvodů otopných soustav;
- rekonstrukci zdroje tepla – rekonstrukce výměňkové stanice, instalace energeticky a emisně úsporného zdroje tepla v případě odpojení od CZT.

Výhodné je spojení instalace solární soustavy s rekonstrukcí tepelné soustavy, případně zdroje tepla v domě. Příkladem může být výměna plynových ohřivačů instalovaných v jednotlivých bytech za centrální přípravu teplé vody, kdy vedle tepelného zisku ze solární soustavy a úspory plynu vlivem změny technologie (původní předdimenzované ohřivače pracující s nízkou účinností vlivem častého startování a cyklování) dochází

navíc ke zlepšení kvality vnitřního prostředí a úspoře emisí (původně odváděných přímo do obytného prostoru), případně omezení tvorby plísní vlivem vysoké vlhkosti v bytech.

1.2 Proč instalovat solární soustavy v bytových domech?

Solární tepelné soustavy jsou dnes již zralou a vyspělou technologií, jejich součásti procházejí kvalitativními a spolehlivostními zkouškami a jsou předmětem certifikace. Využití solárních soustav pro bytové domy má obecně daleko více „technických“ výhod než v případě rodinných domů. Hlavními přednostmi jsou vyšší energetické zisky a výrazně nižší měrné investiční náklady oproti častějším instalacím v rodinných domech. Důvody a argumenty pro instalaci solárních soustav v bytových domech je možné rozdělit do několika oblastí.

Obr. 1.1 Soustavy solární přípravy teplé vody na bytových domech v Orlové, foto archiv BD Orlová

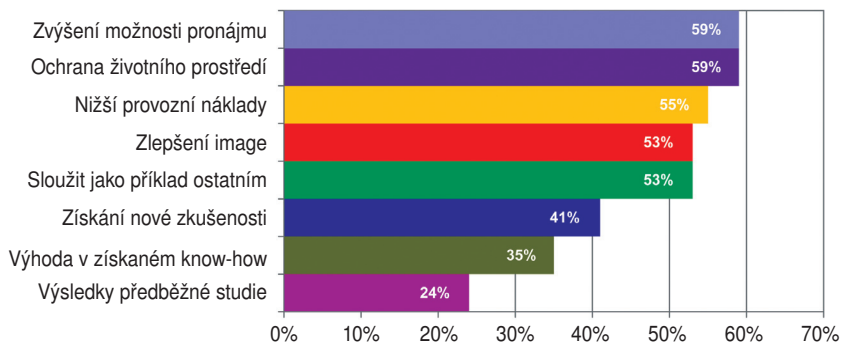
1.2.1 Ekonomické důvody

Solární tepelné soustavy pro bytové domy mají nízké měrné investiční a provozní náklady, výrazně nižší než u rodinných domů. Jsou spolehlivou investicí v podstatě do bezúdržbové technologie s životností minimálně 20 let a reálnou návratností již od 10 let bez využití dotační podpory. V případě dotačních investičních podpor se doba návratnosti může výrazně zkrátit. Například v rámci dotačního programu Zelená úsporám byly realizovány solární soustavy s návratností v řádu několika let.

Zatímco ceny tradičních fosilních zdrojů energií, ale například i biopaliv v budoucnosti s velkou pravděpodobností porostou, provozovatel solární soustavy může spoléhat na stálou cenu solárního tepla stanovitelnou s relativně vysokou jistotou s ohledem na dlouholeté zkušenosti z provozu podobných soustav v zahraničí.

Instalaci solární soustavy na bytovém domě lze využít i jako marketingový nástroj na trhu nemovitostí. Solární soustavy zvyšují hodnotu domu, byty v domě se solární

soustavou se snáze pronajímají. Průzkum Německé asociace pro bydlení prokázal, že výrazným důvodem pro rozhodnutí k instalaci solárních soustav je zvýšení pronajatelnosti bytů v domě (60 % respondentů z řad vlastníků bytových domů), dokonce vícekrát zmíněným než úspora provozních nákladů či ekologický důvod [18].

Obr. 1.2 Motivace investorů pro instalaci solární soustavy [18]

1.2.2 Energetické důvody

Instalace solární soustavy na bytovém domě je spolehlivým zdrojem úspory tepla. Sluneční energie je nevyčerpatelným zdrojem energie dostupným prakticky všude. Meziroční kolísání ročních úhrnů sluneční energie dopadající na střechy bytových domů se pohybuje do 10 %.

Solární soustavy dlouhodobě v rámci své životnosti snižují energetickou náročnost budovy a přispívají k úspoře primární energie. Místní produkce a spotřeba energie, tj. získávání tepla ze střechy nebo fasády bytového domu a jeho využití přímo v domě, přispívá k decentralizaci energetického zásobování a zvýšení bezpečnosti dodávky tepla.

1.2.3 Ekologické důvody

Vlastní solární tepelné soustavy neprodukují žádné lokální emise znečišťujících látek, naopak snižují emisní zátěž úsporou paliva, často neefektivně spalovaného ve starých a předimenzovaných zařízeních se špatným spalováním. Na druhé straně solární soustava spotřebovává pro svůj provoz pomocnou elektrickou energii (oběhová čerpadla, regulace). U bytových domů se spotřeba pomocné energie pohybuje na nízké úrovni, řádově do 1 % z využitých tepelných zisků solární soustavy.

Velkým ekologickým otazníkem je v dnešní době otázka instalace solárních soustav do bytových domů připojených na centralizované zásobování teplem z tepláren s kombinovanou výrobou elektrické energie a tepla, ve kterých je prioritou výroba elektrické energie a teplo je více či méně využito v síti pro odběr a krytí tepelných ztrát. V případě snížení odběru tepla v rámci systému CZT instalací solární soustavy je provozovatel nucen nadbytečné odpadní teplo mařit. V takovém případě pak nedochází k očekávanému snížení emisí znečišťujících látek a na druhé straně situace vyvolává sekundární ekonomický efekt zvýšení ceny dodávaného tepla.

Dotační programy administrované Ministerstvem životního prostředí ČR proto v případě realizací úspor v budovách napojených na teplárenské systémy CZT, ať již provozované na čistě fosilní paliva nebo s určitým podílem obnovitelných zdrojů energie, znevýhodňuje dotační podporu, případně ji zcela znemožňuje.

Situace může být velmi problémová u bytových domů ve vlastnictví obce napojených na obecní teplárny. Obyvatelé obecních bytových domů pak figurují jako rukojmí teplárny (obce), která má zájem energii vyrábět a prodávat uživatelům. Snížení energetické náročnosti napojených bytových domů a související úspora emisí jsou pak zcela znemožněny.

1.2.4 Společenské důvody

Kromě ekonomických, energetických a ekologických přínosů poskytují solární tepelné soustavy další aspekt – pozitivní vliv na obyvatele domu. Zkušenosti ze zahraničí ukazují, že instalace solárních soustav působí na soudržnost nájemníků, snižuje neobydlenost domu a navenek působí jako značka odpovědnosti vlastníka či obyvatel domu k životnímu prostředí. Solární soustavy tak zdůrazňují vědomí společenské zodpovědnosti majitelů bytových jednotek. Solární soustavy jsou také zdrojem nových pracovních příležitostí. Jeli-kož využívají konvenční zdroje tepla jako záložní zdroje, nenahrazují výroby z jiných oborů tepelné techniky, ale zavádějí další a tím zvyšují zaměstnanost.

Obr. 1.3 Dokončovací práce na kolektorovém poli, foto archiv TWI-Merops

Pro společnost to v konečném důsledku znamená, že solární tepelná technika nahrazuje dovážená paliva a energie místní prací.

1.2.5 Politické důvody

V květnu 2010 přijal Evropský parlament a Rada EU novelu směrnice o energetické náročnosti budov (EPBD recast) [43]. Novela stanovuje pro všechny nově postavené budovy po 31. 12. 2020 povinnost dosáhnout „téměř nulové“ spotřeby energie. Budovy mají být navíc zásobovány z velké části z lokálních obnovitelných zdrojů energie. Pro veřejnou správu, která má jít příkladem, má tato podmínka platit již od konce roku 2018. To samozřejmě předpokládá významný podíl využití sluneční energie v kombinaci s integrací solárních tepelných soustav do budov nejen systémově a technicky, ale i architektonicky a konstrukčně.

Uvedený vysoký standard v energetické úspornosti budov mají členské státy přijmout do národních požadavků na budovy a využití obnovitelných zdrojů. Řada evropských zemí proto již v současné době zavedla povinnost využití solárního tepla pro krytí části potřeby tepla v nových obytných budovách (Německo, Španělsko).

1.3 Bariéry rozvoje

1.3.1 Technická složitost

Solární soustavy pro zásobování teplem v bytových domech jsou oproti rodinným domům samozřejmě složitější a je nezbytná větší zkušenost jak s návrhem, tak s realizací. Oproti kompaktním zařízením pro malé soustavy je na trhu minimum předpřipravených standardizovaných jednotek, což klade vyšší nárok na realizační firmu. Standardizovaná a opakovaná řešení po vzoru referenčních v praxi již funkčních solárních soustav pomáhají psychologicky snížit nedůvěru investora. Je samozřejmě nezbytné, aby projekční a montážní firma byla v oblasti solárních tepelných soustav řádně proškolená, jinak se zvyšuje riziko problematického či neekonomického provozu.

1.3.2 Vlastnická struktura a motivace

Majitelé bytových domů, případně bytových jednotek jsou různí, mají různou motivaci a rozhodovací schopnost, odlišnou od majitelů rodinných domů, kteří vybírají zdroj

tepla pouze pro svou potřebu a rozhodují se často na základě nekomerčních hledisek (energetická nezávislost, ekologie, udržitelnost). Bytová družstva, společenství vlastníků či vlastníci domů se rozhodují na základě složitějších technických a ekonomických kritérií. V bytových domech s pronajímanými byty se úsporná opatření, včetně instalace solárních soustav, setkávají s nezájmem vlastníka investovat do snížení spotřeby tepla nájemníků, ze kterého nemá přímý prospěch, neboť jenom rozúčtovává náklady na teplo. Pro vlastníka to znamená možnost zvýšit nájem, aby pokryl náklady na solární soustavu, čímž se obyvatelům kompenzuje snížené náklady na teplo. Na druhé straně nájemník nemá možnost ovlivnit zdroj tepla a je odkázán používat takový, který vlastník bytového domu zřídil.

U bytových domů s byty v osobním vlastnictví se do rozhodování o instalaci zapojuje příliš velké množství stran. Do rozhodovacího procesu pak často, kromě technicko-ekonomických argumentů, vstupují i iracionální prvky dané sociálními vazbami mezi uživateli domu a je velmi problematické dojít k rozhodnutí o společné investici. Zkušenosti ukazují, že jde o nejproblematictější segment potenciálních uživatelů solárních soustav v bytových domech.

V případě bytových družstev, kde o instalaci solární soustavy rozhoduje představenstvo družstva, je situace jednodušší, avšak rozhodnutí o instalaci solární soustavy je velmi závislé na osobnosti odpovědného představitele družstva a jeho povědomí, motivacích a preferencích.

1.3.3 Nízké povědomí

Povědomí o možnostech instalací solárních soustav je v cílové skupině vlastníků bytových domů či bytových jednotek výrazně nižší než u majitelů rodinných domů. Komerční propagace využití sluneční energie je často mířena právě na rodinné domy, zatímco bytové domy jsou jednoduše opomenuty. Zásadním problémem je také nedostatek publikovaných příkladů bytových domů s funkčními solárními soustavami a jejich monitorováním. Jako v jiných oborech, i v oblasti solární techniky platí, že dobré příklady táhnou.

Bohužel, povědomost o možnostech využití solárních soustav pro bytové domy je nedostatečná i u architektů, developerů, projektantů a montážníků, kteří potom investovali nenabízejí solární soustavu jako variantu úsporného opatření. Právě tato skupina pohybující se mezi výrobcem a zákazníkem hraje zásadní roli v rozhodnutí koncového investora o instalaci a je zatím klíčovou bariérou širšího uplatnění solárních soustav.

1.3.4 Vysoké počáteční náklady

Zatímco náklady na produkovanou kWh tepla velkou solární soustavou jsou výrazně nižší než u malých instalací, velkoplošné solární soustavy znamenají vysoké počáteční investiční náklady. Vlastníci bytových domů nebo jednotek jsou pak často nuceni k půjčce na instalaci zařízení. To je velmi problematické při rozhodování pro solární soustavu, zvláště pokud není k dispozici systém bezúročných nebo nízkouročných půjček pro solární soustavy.

1.3.5 Návratnost

Zatímco majitelé rodinných domů investují s dlouhodobým výhledem, majitelé bytových domů očekávají krátkodobou návratnost vložených prostředků. Ve střední Evropě jsou návratnosti solárních tepelných soustav typicky delší než vlastníci očekávají. Deseťletá návratnost často nepřesvědčí vlastníky pro integraci solární soustavy do systému zásobování teplem budovy. V komerčním sektoru je přijatelná návratnost 3 až 5 let.

1.3.6 Kvalita provedení

Nedostatečné zkušenosti s projektováním a instalací velkoplošných solárních soustav a nedostatečná kontrola kvality provedení zvyšují nedůvěru vůči solárním soustavám. V České republice zatím neexistuje certifikační systém zajišťující kvalitu montážních firem aktivně působících v oboru solární techniky, jako např. systém kvality montážních firem Qualisol, fungující ve Francii již od roku 1999. Vlastník a potenciální investor se tak musí spoléhat pouze na reference montážní firmy z jiných realizací.

Je proto nezbytné, aby se solární tepelná technika stala běžnou součástí vzdělávacích a certifikačních kurzů pro projektanty a montážníky. Tím se prolomí nedůvěra k technologii využití slunečního záření nejen u absolventů kurzů, ale i jejich zákazníků, neboť zlepšením kvality návrhů a realizací se zvýší pozitivní zkušenost se solárními soustavami obecně. V České republice pořádá kurzy pro projektanty solárních soustav Společnost pro techniku prostředí (STP) ve spolupráci s Československou společností pro sluneční energii (ČSSE).

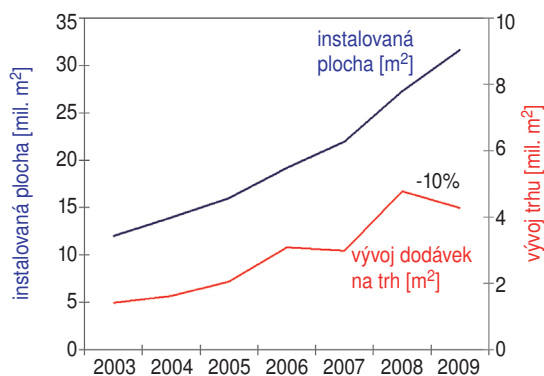
Obr. 1.4 Kurz Solární tepelné soustavy pro projektanty, foto archiv ČSSE

1.4 Solární teplo v Evropě

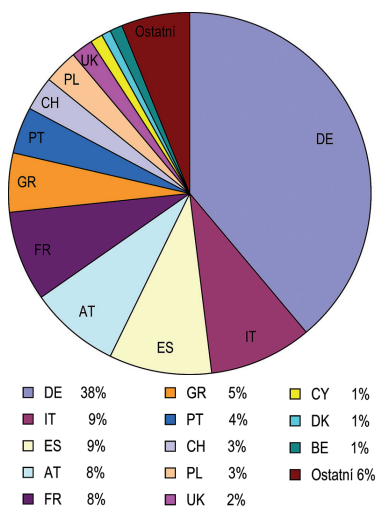
1.4.1 Trh solárních kolektorů v Evropě

Využití sluneční energie pro zásobování teplem je v Evropě dlouhodobě na vzestupu. Rok od roku roste poptávka po solárních tepelných soustavách. Graf na *obrázku 1.5* ukazuje trend vývoje instalované plochy solárních kolektorů v Evropě. K roku 2009 bylo v Evropě nainstalováno celkem přes 30 milionů m^2 solárních kolektorů [19], což odpovídá instalovanému tepelnému výkonu 21 GW_t . Evropskému trhu se solární tepelnou technikou dominují malé instalace pro přípravu teplé vody, případně vytápění v rodinných domech. Velkoplošné instalace v bytových domech, hotelech, pečovatelských domech, sportovních zařízeních tvoří méně než jednu desetinu trhu, nicméně trend stále roste. Důvodem jsou národní podmínky, které často hrají zásadní roli, např. podpůrné programy, avšak často nastavené nevhodně pouze pro rodinné domy. Graf na *obrázku 1.5* ukazuje také trend dodávek solárních kolektorů na trh v Evropě. Přestože v roce 2009 vlivem dopadu finanční krize na stavební průmysl poklesly dodávky solárních kolektorů na trh v Evropě o 10 %, prodalo se již druhým rokem po sobě více než 4 mil. m^2 solárních kolektorů ročně [5].

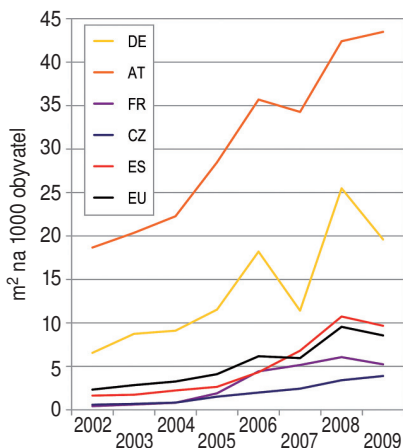
Na evropském trhu hraje dominantní roli Německo, které tvoří 38 % trhu. Dalšími významnými zeměmi jsou Rakousko, Řecko, Španělsko, Itálie a Francie, které dohromady představují 39 % trhu (viz *obrázek 1.6*). Ostatní evropské země, ačkoli celkem zaujímají pouze 23 % trhu, se stávají stále důležitějšími vzhledem k jejich rychlému růstu.

Obr. 1.5 Trendy na trhu solárních tepelných kolektorů v Evropě [19]

Obr. 1.6 Podíl zemí EU na trhu solárních kolektorů v Evropě [19]

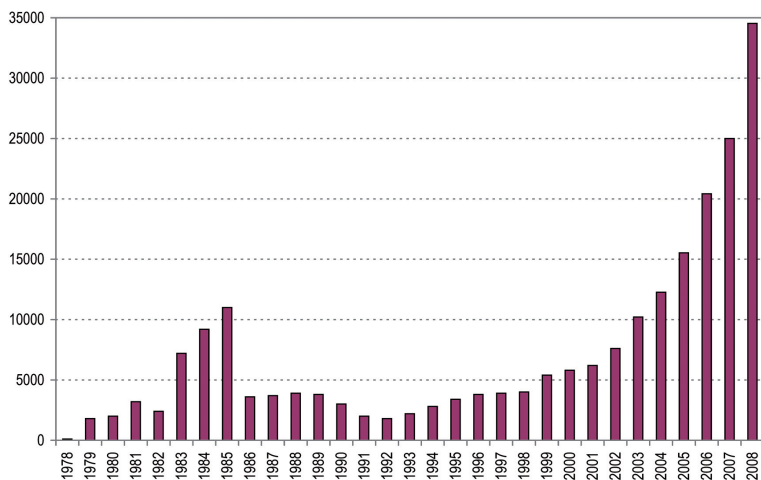

Obr. 1.7 Plocha solárních kolektorů na 1000 obyvatel [19]

Na obrázku 1.7 jsou znázorněny trendy v dodávkách kolektorů na trh pro vybrané evropské země, vztažené na tisíc obyvatel. Z grafu je patrné, že Česká republika se v posledních letech statisticky výrazně přiblížila např. Francii.

1.4.2 Trh solárních kolektorů v ČR

Využití sluneční energie má v České republice relativně bohatou historii. Státní podpora v 80. letech nastartovala v tehdejší Československu rozvoj solární tepelné techniky v programu racionalizace spotřeby a využití paliv a energie. Podpora využití sluneční energie byla orientována na přípravu teplé vody v zemědělství a v potravinářském průmyslu, pro sportovní zařízení a bazény, ale také pro rodinné domy a byty, pro objekty občanské vybavenosti, školství, aj. Na konci 80. let nastal útlum způsobený především špatnou ekonomikou a nízkou životností vyráběných solárních kolektorů. S nástupem nových výrobních společností s novými typy solárních kolektorů po roce 1992 začala nová etapa rozvoje instalací především v rodinných domech. Důvodem růstu zájmu o využití sluneční energie byl především růst cen paliv a energie. Na konci 90. let byly spuštěny první dotační programy: Státní program, Operační programy (EU). S nimi začal výrazný rozvoj instalací a trhu zejména po roce 2002. Šlo o nenárokové dotace, nicméně zkušenost ukázala, že jakákoli výše dotace byla dostatečným stimulem.

Obr. 1.8 Historie vývoje dodávek solárních kolektorů na český trh [38]

Tab. 1.1 Celková instalovaná plocha činných systémů v m² [3]

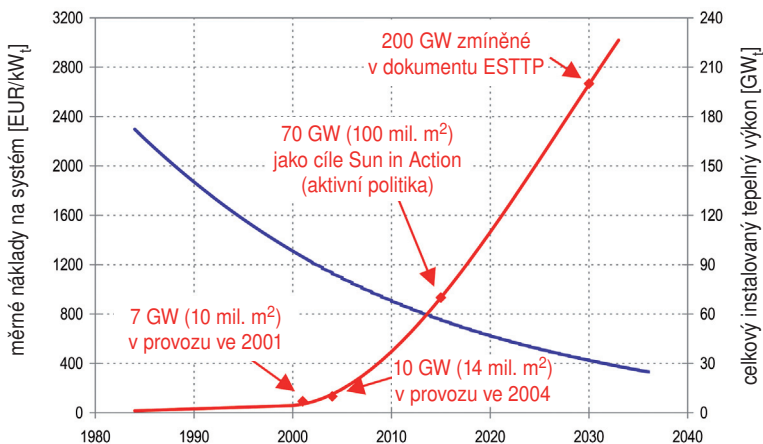
Typ kolektorů	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Ploché zasklené	52 228	60 657	73 768	90 647	109 547	136 047
Vakuové trubkové	6 000	7 768	10 121	13 663	19 763	28 263
Koncentrační	727	805	805	805	805	805
Celkem	58 955	69 170	84 694	105 115	130 115	165 115

1.4.3 Impulzy pro rozvoj solární techniky

Společenská podpora rozvoje solární techniky, výzkumu a vývoje, ale i vzdělávání a přenos vědomostí do praktického využití jsou základními pilíři k výraznějšímu využití solárního tepla v Evropě a ČR.

Evropská technologická platforma pro solární tepelnou techniku ustanovená v roce 2005 má za cíl ujasnit a deklarovat vize rozvoje využití solárního tepla a pomoci průmyslu, vědecké komunitě a grantovým organizacím, aby se zaměřily na témata s velkým dopadem z hlediska udržení vedoucího postavení evropského sektoru solární tepelné techniky ve světě. Ve svém programovém dokumentu z roku 2005 (Vize solární tepelné techniky 2030 [20]) si vytkla ambiciózní cíle. Solárním teplem má být v roce 2030 kryta:

- potřeba tepla nových budov ze 100 % (Aktivní solární budovy);
- potřeba tepla stávajících budov (rekonstrukce) z 50 % (Aktivní solární renovace);
- potřeba tepla v CZT, potřeba chladu (solární chlazení).

Obr. 1.9 Předpokládaný vývoj měrných nákladů a instalovaného výkonu pro malé solární tepelné soustavy s nuceným oběhem ve střední Evropě [20]

Na počátku roku 2005 bylo v Evropě v provozu přibližně 10 GW_t výkonu solárních tepelných zařízení. Vize solární tepelné techniky 2030 předpokládá, že správným poměrem výzkumu a vývoje, rozvoje průmyslu a stabilního zavádění výrobků na trh by se instalovaný výkon mohl do roku 2030 zvýšit na nejméně 200 GW_t (viz obrázek 1.9). S rostoucím počtem instalací by mělo dojít k výraznému poklesu ceny jak malých, tak velkých solárních soustav, v průběhu příštích 20 let o cca 50 %.

Podobně **Akční plán pro solární teplo v Evropě** [21], zpracovaný Evropskou federací průmyslu solární tepelné techniky, si v roce 2007 vytkl cíle opírající se o rakouskou zkušenost s využitím sluneční energie. Stanovené cíle jsou založeny na kontinuálním zavádění výsledků výzkumu na trh, zvláště v oblasti pokročilé akumulace tepla společně s předpokládaným poklesem nákladovosti solárních zařízení a očekávaném růstu cen fosilních paliv. Zcela zásadním předpokladem splnění cílů je politická podpora, a proto byly stanoveny cíle dva: minimální s dnešním roztržštěným způsobem podpory a ambiciózní se silnou podporou napříč evropskými vládami. Podle minimálního cíle by do roku 2020 mělo být v Evropě v průměru v provozu minimálně 199 kW_t instalovaného výkonu solárních soustav na 1000 obyvatel (celkem 91 GW_t). Ambiciózní cíl pak ukazuje na možnost dosažení až 1 m² na obyvatele v roce 2020 (320 GW_t). Znamená to však každoroční růst trhu o 31 %.

Samozřejmě uvedené vize jsou splnitelné pouze ve spojení se stimuly nejen v oblasti rozvoje výzkumu a vývoje, ale také v oblasti legislativy a podpory trhu. Zásadním

impulsem pro nastartování trhu a rozvoj solární techniky je stabilní politická podpora ve formě finančních pobídek, informačních kampaní, dlouhodobé podpory výzkumu, vývoje a demonstračních projektů.

Španělsko využilo zkušenosti z pozitivního vlivu zavedení předpisů o minimální instalaci solárních kolektorů na rozvoj trhu v některých městech (Barcelona, Madrid, aj.) a od roku 2006 byla povinnost využití sluneční energie zavedena celostátně do **nového stavebního zákona** [43]. Nařízení vyžaduje, aby ve všech nových a z větší části rekonstruovaných budovách byla část potřeby tepla na přípravu teplé vody kryta sluneční energií. Požadované pokrytí se pohybuje mezi 30 a 70 % v závislosti na klimatické oblasti, spotřebě teplé vody v budově a typu nahrazovaného paliva.

Německo jako první evropská země zavedlo od 1. 1. 2009 do své legislativy **zákon o podpoře tepla z obnovitelných zdrojů** [44]. Pro nové obytné i neobytné budovy zákon předepisuje povinné krytí potřeby tepla obnovitelnými zdroji, u solárních kolektorů jde o minimální pokrytí 15 %, nebo 0,04 m² solárních kolektorů na 1 m² užité plochy rodinného domu, nebo 0,03 m² solárních kolektorů na 1 m² užité plochy bytového domu. Evropská unie na směrnici o podpoře tepla z OZE stále ještě čeká.

1.4.4 Související výzkumné práce

K podpoře rozvoje solárních soustav pro zásobování teplem v obytných budovách byla realizována řada mezinárodních výzkumných projektů. Zkušenosti z výzkumu a vývoje v oblasti velkoplošných solárních soustav pro bytové domy se využívají pro zodpovědné navrhování kvalitních, trvanlivých a energeticky efektivních solárních soustav.

Solarthermie

Německý výzkumný program Solarthermie2000 [21] se od roku 1993 zaměřoval na výzkum a vývoj velkoplošných solárních soustav. Projekt byl rozdělen na tři části. V první části věnované **dlohodobému chování solárních tepelných soustav** byly vybrané velkoplošné solární soustavy z let 1978 až 1983 zkoumány z hlediska provozního chování a degradace prvků po více než 15 až 20 letech. Jedním z hlavních výsledků bylo prokázání životnosti solárních soustav vyšší než 20 let. Tato část projektu byla uzavřena roku 1997 a výsledky byly knižně publikovány [7, 8].

Druhá část projektu (1993–2002) se věnovala **velkoplošným solárním soustavám ve veřejných budovách** a zahrnovala výstavbu téměř stovky soustav s plochou nad 100 m² převážně pro přípravu teplé vody. Solární soustavy byly monitorovány a provozní chování analyzováno. Cílem bylo vyvinout účinnou systémovou techniku pro velkoplošné